

Beslutningsforslag nr. B 118. Fremsat den 20. februar 2001 af Peter Skaarup (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande

Folketinget pålægger regeringen at betragte de 38 af Europarådets 42 medlemslande, der foruden at have accepteret Europarådets krav om retsstatens principper og fundamentale friheds- og menneskerettigheder tillige har undertegnet

Flytningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967, som sikre lande, hvorfor personer fra disse lande ikke kan opnå asyl i Danmark, men skal afvises ved grænsen.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at personer, der kommer fra et medlemsland af Europarådet, der har undertegnet Flygtningekonventionen af 1951 og den tilhørende tillægsprotokol fra 1967, ikke skal kunne få asyl i Danmark, idet disse lande bør betragtes som sikre lande.

Af Europarådets nuværende 42 medlemslande opfylder 38 lande den betingelse. De fire lande, der endnu ikke har undertegnet flygtningekonventionen og den tilhørende tillægsprotokol, er San Marino, Andorra, Moldova og Ukraine.

Alle medlemmer af Europarådet har accepteret retsstatens principper og fundamentale friheds- og menneskerettigheder; ellers kunne de ikke optages som medlem af Europarådet. I sig selv burde dette betyde, at ethvert medlemsland af Europarådet burde kunne betragtes som et sikkert land, for det er vel næppe tænkeligt, at et land i Europarådet ikke overholder fundamentale friheds- og menneskerettigheder, men forfølger egne eller andre landes borgere.

Af Europarådets 42 medlemmer, heraf to medlemmer netop optaget den 25. januar 2001, har 38 lande tilmed undertegnet konventionen om flygtnings retsstilling fra 1951 samt den tilhørende tillægsprotokol fra 1967. 16 af Europarådets medlemmer er tillige medlemmer af EU.

Der er derfor al rimelig grund til at betragte de 38 lande af Europarådet, der har undertegnet konventionen om flygtnings retsstilling fra 1951 og den tilhørende tillægsprotokol, som sikre lande.

En fortegnelse over de 42 medlemslande af Europarådet, året for deres optagelse i Europarådet, året for undertegnelsen af Flygtningekonventionen af 1951 samt året for undertegnelsen af tillægsprotokollen fra 1967 er optrykt som bilag til beslutningsforslaget.

I det følgende vil betegnelsen »Europarådets sikre medlemslande« dække over de 38 lande på listen, der er medlem af Europarådet, og som har undertegnet såvel Flygtningekonventionen af 1951 som tillægsprotokollen fra 1967.

Flygtningekonventionen af 1951 indeholder en pligt til at beskytte personer omfattet af flygtninge-

konventionen mod udsendelse til et land, hvor de pågældende vil være i risiko for forfølgelse af de i konventionen anførte grunde eller for at blive videresendt til et sådant land. Det er ikke i strid med flygtningekonventionen at foretage udsendelse af en udlænding til et EU-land efter Dublinkonventionen eller til et sikkert tredjeland.

Der kan derfor ikke ske nogen forfølgelse af en borger fra et af Europarådets sikre medlemslande på grund af dennes race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske anskuelser, og Europarådets sikre medlemslande er tilmed i henhold til flygtningekonventionen garanteret for, at personer ikke udsendes til et land, hvor de pågældende risikerer forfølgelse af de i konventionen anførte grunde eller videresendelse til et sådant land.

Europarådet har i 1990'erne optaget mange nye central- og østeuropæiske demokratiske lande med henblik på at hjælpe disse med politiske og forfatningsmæssige reformer. Det vil være utænkeligt for Europarådet at optage et land som medlem, der ikke overholder Europarådets formål om retsstatens principper og fundamentale friheds- og menneskerettigheder og eventuelt forfølger egne borgere og driver disse på flugt. Hvis et land ikke kan overholde Europarådets formål, bliver landet ganske enkelt ikke optaget i Europarådet. Og hvis det viser sig, at et medlemsland ikke længere kan eller vil overholde formålet, er det forslagsstillernes opfattelse, at landet omgående skal udelukkes fra Europarådet.

38 af Europarådets 42 medlemslande har efter optagelsen i Europarådet efterfølgende undertegnet henholdsvis Flygtningekonventionen af 1951 og den tilhørende protokol. For Armeniens og Aserbajdsjans vedkommende er undertegnelsen sket allerede i 1993, selv om de først er optaget som medlemmer af Europarådet i januar 2001.

Det er derfor naturligt at betragte disse 38 ud af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande, der alle overholder basale friheds- og menneskerettigheder. Heraf følger, at personer fra disse lande ikke kan påberåbe sig asylretten i Danmark eller i andre af

Europarådets sikre medlemslande. Mener en person i et af Europarådets medlemslande, at medlemsstaten krænker dennes rettigheder eller forfølger vedkommende, er dette en sag for Den Europæiske Menneskerettighedskommission eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der begge har sæde i Strasbourg, Frankrig, hvis formål det er at følge med i, om staterne overholder deres forpligtelser.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at Danmark derfor uden betænkeligheder kan afvise at give asyl til personer, der kommer fra et af Europarådets sikre medlemslande, og også uden betænkeligheder kan afvise personer på grænsen fra et af Europarådets sikre medlemslande, såfremt indrejsepapirer, visum o.a. ikke er i orden, samt tilbagesende personer til et andet af Europarådets sikre medlemslande.

Danmark vil næppe kunne beskyldes for at overtræde nogen spilleregler ved at føre en sådan politik, idet der ikke kan ske krænkelser i andre medlemslande af Europarådet. I modsat fald er det en alvorlig sag for Europarådet, Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og til dato er ingen medlemslande blevet udelukket af Europarådet.

Europarådet er et europæisk samarbejdsorgan, oprettet tilbage i 1949. Europarådet har til formål at sikre den fælles kulturarv og fælleseuropæiske idealer som det pluralistiske demokrati og menneskerettighederne samt at hjælpe medlemsstaterne i deres økonomiske og sociale udvikling. I 1990'erne sigtes der især på at hjælpe de nye demokratier i Central- og Østeuropa med politiske og forfatningsmæssige reformer.

Europarådet arbejder kun på mellemstatsligt grundlag til forskel fra EU, hvor landene har overdraget en række beføjelser til EU-institutionerne.

Enhver europæisk stat, der accepterer retsstatens principper og fundamentale friheds- og menneskerettigheder, kan blive medlem af Europarådet.

Kandidater til medlemskab af Europarådet er i øjeblikket: Bosnien, Hercegovina og Monaco. Canada, Japan og USA har observatørstatus i Europarådet.

Beslutningsforslaget pålægger regeringen at betragte de 38 af Europarådets 42 medlemslande, der foruden at have acceptere Europarådets krav om retsstatens principper og fundamentale friheds- og menneskerettigheder tillige har undertegnet Flygtningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967, som sikre lande. Det betyder, at Danmark ikke længe skal give asyl til personer, der kommer fra disse lande, og at personer fra disse lande kan afvises på grænsen ved indrejse til Danmark, såfremt indrejsepapirer, visum o.a. ikke er i orden. Personer fra disse lande skal også kunne tilbagesendes til et af Europarådets sikre lande uden betænkeligheder.

Forsøger en person at indrejse i Danmark og dennes nationalitet ikke umiddelbart kan fastslås ved grænsen, er det forslagsstillernes opfattelse, at personen skal afvises og tilbagesendes til det land, hvorfra vedkommende kom, såfremt det er fra et af Europarådets 38 sikre lande, f.eks. Sverige, Polen eller Tyskland.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at Danmark ved at føre en klar og kontant politik over for borgere fra Europarådets sikre lande kan være med til at fastholde medlemslandene og deres borgere på deres ansvar og pligter. Borgerne i de nye central- og østeuropæiske demokratiske lande må lære at forstå, at deres lands optagelse i Europarådet ikke bare er en adgangsbillet til at søge til vesten med påstand om, at de forfølges, der hvor de kommer fra. Medlemskabet af Europarådet er en garanti for, at deres land har forpligtet sig på fundamentale friheds- og menneskerettigheder, og har deres land tilmed undertegnet Flygtningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967, er deres land et sikkert land at være i.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande.

(Beslutningsforslag nr. B 118).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag

Land:	År for optagelse i Europarådet:	Undertegnelse af Flygtningekonventionen af 1951:	Undertegnelse af tillægsprotokollen fra 1967:
Belgien	1949	28. juli 1951	8. april 1969
Danmark	1949	28. juli 1951	29. januar 1968
Irland	1949	29. november 1956	6. november 1968
Frankrig	1949	11. september 1952	3. februar 1971
Holland	1949	28. juli 1951	29. november 1968
Italien	1949	23. juli 1952	26. januar 1972
Luxembourg	1949	28. juli 1951	22. april 1971
Norge	1949	28. juli 1951	28. november 1967
Storbritannien	1949	28. juli 1951	4. september 1968
Sverige	1949	28. juli 1951	4. oktober 1967
Grækenland	1949	10. april 1952	7. august 1968
Island	1950	30. november 1955	26. april 1968
Tyrkiet	1950	24. august 1951	31. juli 1968
Vesttyskland	1950	19. november 1951	5. november 1969
Østrig	1956	28. juli 1951	5. september 1973
Cypern	1956	16. maj 1963	9. juli 1968
Schweiz	1963	28. juli 1951	20. maj 1968
Malta	1965	17. juni 1971	15. september 1971
Portugal	1976	22. december 1960	13. juli 1976
Spanien	1977	14. august 1978	14. august 1978
Liechtenstein	1978	28. juli 1951	20. maj 1968
San Marino	1988	Ikke undertegnet	Ikke undertegnet
Finland	1989	10. oktober 1968	10. oktober 1968
Ungarn	1990	14. marts 1989	14. marts 1989
Polen	1991	27. september 1991	27. september 1991
Bulgarien	1992	28. juli 1951	8. april 1969
Litauen	1993	28. april 1997	28. april 1997
Slovenien	1993	6. juli 1992	6. juli 1992
Estland	1993	10. april 1997	10. april 1997
Tjekkiet	1993	11. maj 1993	11. maj 1993
Slovakiet	1993	4. februar 1993	4. februar 1993
Rumænien	1993	7. august 1991	7. august 1991

Land:	År for optagelse i Europarådet:	Undertegnelse af Flygtningekonventionen af 1951:	Undertegnelse af tillægsprotokollen fra 1967:
Andorra	1994	Ikke undertegnet	Ikke undertegnet
Letland	1995	31. juli 1997	31. juli 1997
Moldova	1995	Ikke undertegnet	Ikke undertegnet
Albanien	1995	18. august 1992	18. august 1992
Ukraine	1995	Ikke undertegnet	Ikke undertegnet
Makedonien	1995	18. januar 1994	18. januar 1994
Rusland	1996	2. februar 1993	2. februar 1993
Kroatien	1996	12. oktober 1992	12. oktober 1992
Georgien	1999	9. august 1999	9. august 1999
Armenien	2001	6. juli 1993	6. juli 1993
Aserbajdsjan	2001	12. februar 1993	12. februar 1993

Kilde til oplysninger om undertegnelse af Flygtningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967: UNHCR, jf. liste af 8. december 2000.